

Zpráva z akce – vodácký tábor Ohře

pořádal Středoškolský klub při Gymnáziích v Plzni

Cesta k prvnímu vodáckému táboru na „Křižíkáči“ začala před třemi lety, kdy na GFK začal působit Středoškolský klub. Letošní kvinta loni absolvovala školu v přírodě na Berounce a i přes žaludeční problémy na konci na „vodu“ nezanevřela a od začátku školního roku jsme plánovali Ohři koncem července. Počet zájemců kolísal, těsně před prázdninami to vypadalo na 16 studentů + doprovod. Díky novému vodáckému vleku (na který jsme získali grant z Plzeňského kraje) se nám podařilo tábor uskutečnit i při takto nízkém počtu (v předchozích letech jsme tábory při počtu 20 a méně rušili).

Den před odjezdem se sešli 4 vedoucí – Jana Plachá, můj bývalý student Vláďa a jeho přítelkyně Lenka a já. Udělali jsme velký nákup (paní pokladní nám markovala po jednom všech 119 tatranek a perníků), pak jsme naložili lodě, dřevo na vaření a veškeré erární vybavení.

V pondělí ráno 27. července jsme se tedy sešli na dvoře Mikulášského gymplu. Studenti vybrali pádla a vesty, naložili batohy do půjčené dodávky Tranzit (firma Arlego – pouze ze naftu – díky!), vyrazili na nádraží a pak vlakem do Nebanic (v doprovodu Jany a Lenky). Honza a Vláďa půjčeným Tranzitem a s bagáží a loděmi.

Původní trasu jsme kvůli nedostatku vody v řekách zkrátili (měli jsme jet až z Chebu).

Plavba probíhala v pohodě, nebudu se rozepisovat o všem, snad jen několik bodů:

Stravování – vařili jsme si sami. Snídaně: čaj, rohlíky, chleba, marmeláda, med, sýry, kakao, jednu koblihu. Obědy – na vodě – chleba a rohlíky s jogurtem, rybičkami, sýry, paštikami, jablky ... Dělali jsme teplé večeře - s sebou jsme vezli rošt a dřevo – těstoviny s buřto-česnekovou omáčkou, rizoto, párky s kaší ... Při děláni rizota holky (Iveta, Klára, Víva) měly kverulantské nemístné řeči, jak hrozně to vypadá (smažení vepřové konzervy na cibulce ve velkém hrnci na ohni ...) a tak dostaly za úkol další den uvařit rajskou. Odmítly naši pomoc a vařily samy (Víva chtěla házet bobkový list do studeného protlaku ☺) a velmi nelibě nesly zase naše komentáře. Nutno říci, že rajská s knedlíkem (kupovaným) a sekanou (taktéž) se velmi povedla. A vůbec všechna jídla ☺. Hlady nikdo netrpěl a nikomu špatně nebylo.

Hry – první večer (poprvé a naposledy) hráli studenti „zajímavou“ hru – házeli si s plastovou lahví naplněnou vodou. Kdo lahev upustil, byl od házejícího potrestán. A to přetažením kopřivou přes předloktí. Zejména v této disciplíně vynikli Pavel Stuchl a Anička Šindelářová. Nevím, zda by se ve škole aplikací těchto trestů výrazně nezlepšila úspěšnost výuky.

V Karlových Varech jsme měli den volna. Aby se studenti nenudili, vypsali jsme cca 13 úkolů, které měli splnit ve skupinách po 3 až čtyřech. Kromě normálních úkolů (návštěva muzea Becherovky, razítko z rozhledny Diana ...) byly i úkoly speciální: sehnat co nejkurióznější razítko (skupina Remcalky vyrazila i do Sex shopu), sehnat účtenku na co nejnižší částku z Grand hotelu Pupp (jedna skupina měla 1 kopeček zmrzliny za 60 korun, Remcalky (plus kluci Banditi) měly účet na 15 korun na med do čaje) ...

Další z úkolů byl naučit se ruskou větu od Rusa, nejlepší ale byla návštěva bazénu Thermal. Za návštěvu otevřeného bazénu bylo 200 bodů, za návštěvu zavřeného pak 500 bodů.

Remcalky (Iveta, Klárka, Víva a Katka) pak zcela zaslouženě zvítězily a získaly mnoho sladkostí a hlavně láhev rychlých špuntů, kterými zkropily přítomné diváky ☺. Jako druhá skončila skupina Banditů (Pavel, Dušan, Frost a Kuba), která zejména vynikla pěkným videem s Frostem snažící se přelézt plot Thermalu. Zdeněk Novotný by měl radost ☺...

O zábavu se také postaral zloděj v Karlových Varech, který ukradl spřátelené skupině mobil a vaříč. Následnou noc jsme tak drželi hlídky, což bylo zajímavé zpestření. Zloděj skutečně přišel. A nebyl sám – byli prý 3, obklíčili tábor, jeden se slanič z blízkého mostu ... ☺. Díky bdělosti hlídek se ale raději vytratil.

Nezapomenutelný byl také průvodce v Lokti - „Bim – bam ...“ (pro zasvěcené). Anička: „Tak takovouhle prohlídku jsem v životě nezažila ...“

Zpívání a kytara

Osazenstvo tábora se rozdělilo na 2 části – na část hravou a část zpěvnou.

Část hravá hrála od začátku nejrůznější hry (již zmíněná kopřivová házená ☹ a pak hlavně BANG s Vládou ve stanu Marušky a Báry, které Bang zásadně nehrály). Část zpěvná sedala u kytary s Honzou a pěla nejrůznější písně. Pěvecké řady (krásně zpívající Iveta, Katka, Anička ...) posílila skupina „pražáků“ s „Hurvajsem“, kteří se zjevili u ohně v pozdních večerních hodinách v Lokti. Potkali jsme se pak náhodou ještě dvakrát a zpívali jsme společně Asonanci (Zuzanu s Amesbury, Dva Havrany ...), od Hurvínka jsme vyslechli cenzurovanou slušnou verzi Xaviera Baumaxy, hlavně nás ale nadchla neznámá druhá sloka Kozla (Byl jeden pán, ten kozla měl ...) a to o šnečkovi (Byl jeden pán, ten šnečka měl ...) a jeho zeleném tričku. „Šneky šneky křupy křup ...“ nám vtíravě znělo v uších ještě dlouho na vodě.

Co dál?

Večery jsme si zpříjemňovali kulinářským uměním Matyho (pizza dělaná na ohni) a Kuby Frosta (hermelíny nadívané).

O zpestření zábavy se postaraly časté zvrhnutí některých šikovných posádek (Víva a Martina), nácvik na cvičné peřeji Hubertus (a odvážlivci Ivetou, Matym a Pavlem) různé další zábavy jako například Víva, která vyzvala Honzu na páku, nebo všeobecná cákání Ivety, Kláry, Vívy a Martiny, které v předposlední den (za vydatného příspěví Honzy a Jany) vyvrcholilo všeobecnou bitvou a poléváním všeho a všech ... ☺.

Tábor jsme zakončili sedmý den v neděli 2. srpna ve Vojkovicích křtem nových vodáků a vodáckým: „Ahoj!“ A pak už se šlo pouze na nádraží a jelo se do Plzně vlakem, Honza s Vládou pak sTranzitem a věcmi a loděmi autem.

V Plzni jsme si rozebrali věci. Byla to skvělá voda – díky moc!

Doufám, že se to rozkřikne po „Křižíkáči“ a že příští rok nás pojede mnohem více!

Těšíme se za rok na další vodě ahoj!

Honza Hosnedl

PS: Velké poděkování Janě Plaché, Vláďovi Švíglerovi, Lence Šteflové!
a kvintánům!